

Kiinteistöveroitus

Käsikirja lain tulkintaan ja soveltamiseen

Kalle Määttä

Kiinteistöveroitus
Käsikirja lain tulkintaan ja soveltamiseen

Kalle Määttä

Kiinteistövero

Käsikirja lain tulkintaan ja soveltamiseen

EDILEX LAKITIETO OY

© Edilex Lakitieto Oy ja tekijä

2026

Kansi ja taitto: Aste Helsinki Oy / Tiina Lahdelma

Kannen kuva: istockphoto.com / David Gyung

Kustantaja: Edilex Lakitieto Oy

lakitieto.edilex.fi

ISBN 978-951-37-9534-4

Anna palautetta kirjasta: toimitus.edilex.kustannus@almamedia.fi

Paino: BoD - Books on Demand, Saksa

ALKUSANAT

Käsillä oleva kirja on metodiltaan lainopillinen eli siinä keskitytään kiinteistöverolain ja sitä sivuavien säännösten tulkintaan. Keskeisiä oikeuslähteitä tulkinnassa ovat lain esityöt, erityisesti hallituksen esitykset, korkeimman hallinto-oikeuden ennakkopäätökset yli 30 vuoden ajalta sekä oikeuskirjallisuus siitäkin huolimatta, että alalta ei ole viljalti viime vuosina laajoja esityksiä ilmestynytäkään.

Kirja on suunnattu ensisijaisesti juristikunnalle tuomioistuimissa, asianajajille ja muille juristeille. Teos soveltuu hyvin myös oppikirjakäyttöön. Lisäksi siitä hyötyvät elinkeinonharjoittajat ja tavalliset kansalaiset, onhan kiinteistövero luonteeltaan hyvin yleiseksi ja kattavaksi tarkoitettu vero. Kirja on kirjoitettu käytännönläheisesti, mikä mahdollistaa sen käyttämisen niillekin, jotka aikaisemmin eivät ole vihkiytyneet verolainsäädäntöä koskevaan problematiikkaan.

Haluan kiittää Edilex Lakitieto Oy:tä siitä, että se on ottanut tämän kirjan kustannettavakseen. Kustannustoimittaja *Anna Sarastetta* kiitän taas kerran kerrassaan loistavasta työstä. Julkaisupäällikkö *Heidi Antinkaria* haluan kiittää hyvin miellyttävästä ja sujuvasta yhteistyöstä. Kollegoistani haluan kiittää erityisesti vero-oikeuden professori *Juha Lindgreniä*, jonka kanssa käydyt keskustelut vero-oikeudesta ovat siivittäneet tämän teoksen valmistumista. Yleisemminkin Vaasan yliopiston kauppatieteiden positiivinen henki loi erinomaisen kasvualustan teoksen kirjoittamiselle. Lisäksi kiitän julkisoikeuden professori *Tomi Voutilaista* Itä-Suomen yliopistosta inspiroivista keskusteluista, jotka ovat sivunneet usein kiinteistöverotusta ja rakentamislakia sekä joskus vähän muutakin.

Lisäksi perheelleni suuret kiitokset, että olen voinut viettää talven Puerto de la Cruzissa tätä teosta viimeistellen. Eiköhän ole taas aika palata Teiden ääreltä koti-Suomeen!

Kalle Määttä

SISÄLLYS

ALKUSANAT	V
LYHENTEET	XI
1 JOHDANTO	1
1.1 Lyhyt katsaus kiinteistöverolakiin	1
1.2 Kysymyksenasettelusta	5
1.3 Kiinteistöverolain tulkinnasta	11
1.3.1 Oikeuslähdeopillisista sitoumuksista	11
1.3.2 Kiinteistövero-oikeudellisista periaatteista	23
1.3.3 Tulkinnanvaraisuuksien vaikutuksista	29
1.4 Kiinteistöveron fiskaalinen merkitys	33
1.4.1 Kiinteistöverotuotoista	33
1.4.2 Kiinteistöveron vähennyskelpoisuus tuloverotuksessa	39
2 KIIINTEISTÖVERON KOHDE.....	43
2.1 Kiinteistö.....	43
2.1.1 Pääsuuntaviivat kiinteistöjen verokohtelusta	43
2.1.2 Rakennukset ja rakennelmat	48
2.1.2.1 Lähtökohtia	48
2.1.2.2 Keskenenäiset rakennukset	56
2.1.2.3 Konttiasunnot ja -rakennukset.....	58
2.1.3 Erottamaton määräala	60
2.1.4 Yhteisalueet ja yhteismetsät	60
2.1.5 Rakennuksen ja muiden kiinteistön ainesosien kuuluminen kiinteistöön	62
2.1.6 Kiinteistöt varainsiirtoverotuksessa ja verotuksessa yleisemmin.....	63

2.2	Verosta kokonaan vapautetut kiinteistöt.....	70
2.2.1	Alustavia näkökohtia.....	70
2.2.2	Metsä ja maatalousmaa.....	73
2.2.2.1	Maatilan rajanvetoa.....	73
2.2.2.2	Metsämaasta.....	77
2.2.2.3	Maatalousmaasta.....	82
2.2.2.4	Kahden hehtaarin sääntö.....	83
2.2.2.5	Muu maatilatalouden maa.....	89
2.2.2.6	Muita metsiin ja maatalousmaahan liittyviä oikeudellisia ongelmakohtia.....	91
2.2.3	Muut kokonaan verosta vapautetut kiinteistöt.....	94
2.2.3.1	Autiokirkot, linnat, linnoitukset ja luostarit.....	94
2.2.3.2	Eräät Puolustusvoimien ja Rajavarti- laitoksen kiinteistöt.....	96
2.2.3.3	Yksityinen luonnonsuojelualue.....	97
2.2.3.4	Vesialueet.....	100
2.3	Verosta osittain vapautetut kiinteistöt.....	101
2.4	Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus.....	106
3	KIINTEISTÖVEROVELVOLLISUUS.....	109
3.1	Yleinen verovelvollisuus ja verovuoden alku lähtökohtina.....	109
3.2	Omistaja.....	115
3.3	Omistajan veroinen haltija.....	119
3.4	Omistajan verovelvollisuus.....	124
3.5	Verovelvollisuuden erityistapauksia.....	127
4	KIINTEISTÖVEROPROSENTIT.....	131
4.1	Lähtökohtia.....	131
4.2	Yleiset kiinteistöveroprosentit.....	133
4.3	Vakituisten asuinrakennusten veroprosentti.....	137
4.3.1	Pääasiassa vakituiseen asumiseen tarkoitettu rakennus.....	137
4.3.2	Opiskelija-asunnot, vanhustentalot, sairaalat, hoivakodit ja muut vastaavat rakennukset.....	143
4.3.3	Talous- ja autotallirakennukset.....	146

4.4	Rakentamattoman rakennuspaikan veroprosentti	149
4.4.1	Kiinteistöverolain 12 a §:n mukainen pääsääntö.....	149
4.4.1.1	Rakentamattoman rakennuspaikan veroprosentin soveltamisedellytyksistä	149
4.4.1.2	Asemakaavan mukainen asuinrakennuksen rakennuspaikka.....	156
4.4.2	Rakentamattoman rakennuspaikan veroprosentti eräissä kunnissa.....	162
4.4.3	Kunnan tiedonantovelvollisuus.....	164
4.5	Muiden asuinrakennusten veroprosentti.....	166
4.5.1	Muu kuin KiVL 12 §:ssä tarkoitettu vakituinen asuminen	166
4.5.2	Rajanvetoa vakituiseen asumiseen.....	167
4.5.3	Majoitusliikkeet ja majoitustoiminta	171
4.6	Yleishyödyllisen yhteisön veroprosentti	175
4.7	Eräiden laitosten veroprosentti	184
4.7.1	Alustavia näkökohtia.....	184
4.7.2	Voimalaitoksen rajanvetoa.....	188
4.7.3	Pienvoimalat	195
5	KIINTEISTÖJEN ARVOSTAMINEN KIINTEISTÖVEROTUKSESSA	203
5.1	Lähtökohtia	203
5.2	Maapohjan arvostaminen.....	209
5.2.1	Lähtökohdat	209
5.2.2	Maatilan rakennusmaa.....	215
5.2.3	Erytysalueet.....	218
5.2.4	Kiven-, soran-, saven- ja turpeenottoaika ja muu etuus.....	222
5.2.5	Maapohjan arvostamiseen liittyviä erityiskysymyksiä...	225
5.3	Rakennusten ja rakennelmien arvostaminen.....	232
5.3.1	Rakennus tai rakennelma vai ei.....	232
5.3.2	Jälleenhankinta-arvo.....	236
5.3.3	Rakennuksen pinta-ala ja kerrosaluku	240
5.3.4	Rakennustyyppittäinen arvostus.....	242
5.3.5	Arvostamislain 30.1 §:n 1 kohta vai 2 kohta.....	246
5.3.6	Pääasiallisuus- vai erillisysperiaate	254
5.3.7	Remontointi ja perusparannukset	257
5.4	Kiinteistön verotusarvon enimmäismäärä ja alentaminen käypään arvoon.....	259

6	KIINTEISTÖVEROTUSMENETTELY	269
6.1	Alustavia näkökohtia.....	269
6.2	Ilmoittamis- ja tiedonantovelvollisuudesta	272
6.2.1	Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus.....	272
6.2.2	Täydentäviä näkökohtia.....	278
6.3	Verotus ja muutoksenhaku.....	281
6.3.1	Ennakkoratkaisu.....	281
6.3.2	Verotuksen toimittaminen.....	284
6.3.3	Verotuksen päättymisen ajankohta.....	286
6.3.4	Verotuspäätös	289
6.3.5	Seuraamusmaksut.....	289
6.3.5.1	Myöhästymismaksu.....	290
6.3.5.2	Veronkorotus.....	295
6.3.6	Täydentävä verotuspäätös, verotuksen oikaisu ja seurannaismuutos	300
6.3.6.1	Taustaksi	300
6.3.6.2	Verotuksen oikaisusta.....	300
6.3.6.3	Täydentävä verotuspäätös vai verotuksen oikaisu.....	308
6.3.6.4	Seurannaismuutos	310
6.3.7	Muutoksenhaku	313
6.3.8	Tiedoksianto.....	317
6.4	Veronkanto ja tilittäminen.....	320
6.4.1	Lähtökohtia.....	320
6.4.2	Viivästysseuraamukset	322
6.4.3	Kiinteistöverosta vapauttaminen ja kunnan ratkaisovalta	323
6.4.4	Kiinteistöveronpalautus.....	327
6.4.5	Kiinteistöveron tilitys.....	330
6.4.6	Kiinteistöveron vanhentuminen	332
7	PÄÄTTEEKSI.....	335
	LÄHTEET.....	341
	OIKEUSTAPAUSHAKEMISTO.....	357
	ASIAHAKEMISTO.....	363

LYHENTEET

AL	avioliittolaki (234/1929)
arvostamislaki	laki varojen arvostamisesta verotuksessa (1142/2005)
asiointilaki	sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annettu laki (13/2003)
AVL	arvonlisäverolaki (1501/1993)
elinkeinoverolaki	laki elinkeinotulon verottamisesta (360/1968)
ELY-keskus	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
EVL	laki elinkeinotulon verottamisesta (360/1968)
HAO	hallinto-oikeus
HaVL	hallintovaliokunnan lausunto
HE	hallituksen esitys
HL	hallintolaki (434/2003)
HOL	laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019)
jälleenhankinta-arvoasetus	valtioneuvoston asetus rakennusten jälleenhankinta-arvon perusteista määrättäessä verotusarvoa
katumaksulaki	laki kunnalle suoritettavasta katumaksusta (670/1978)
KHO	korkein hallinto-oikeus
KiVL	kiinteistöverolaki (654/1992)
KKO	korkein oikeus
KVL	keskusverolautakunta
km.	komiteamietintö
KML	kiinteistönmuodostamislaki (554/1995)
KRL	kiinteistörekisterilaki (392/1985)
LaVM	lakivaliokunnan mietintö
LO	läninoikeus
LSL	luonnonsuojelulaki (9/2023)
lunastuslaki	laki kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta (603/1977)

MK	maakaari (540/1995)
MRL	maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999, kumottu)
MVL	maatilatalouden tuloverolaki (543/1967)
perustuslaki	Suomen perustuslaki (731/1999)
PeVL	perustuslakivaliokunnan lausunto
PK	perintökaari (40/1965)
PL	Suomen perustuslaki (731/1999)
polttoaineverolaki	laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta (1472/1994)
RakL	rakentamislaki (751/2023)
RL	rikoslaki (39/1889)
SFS	Suomen Standardisoimisliitto
sähköverolaki	laki sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta (1260/1996)
tiedonhallintalaki	laki julkisesta tiedonhallinnasta (906/2019)
TVL	tuloverolaki (1535/1992)
UK	ulosottokaari (705/2007)
VahL	vahingonkorvauslaki (412/1974)
vastaanottolaki	laki kansainvälistä suojelua hakevan vastaanotosta sekä ihmiskaupan uhrin tunnistamisesta ja auttamisesta (746/2011)
VaVM	valtiovarainvaliokunnan mietintö
VeroHp (tai VHp)	Verohallinnon päätös
verotusmenettelylaki	laki verotusmenettelystä (1558/1995)
verotustietolaki	laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta (1346/1999)
verotäytäntöönpanolaki	laki verojen ja maksujen täytäntöönpanosta (706/2007)
viivekorkolaki	laki veronlisäyksestä ja viivekorosta (1556/1995)
VKL	veronkantolaki (11/2018)
VM	valtiovarainministeriö
VMa	valtiovarainministeriön asetus
VML	laki verotusmenettelystä (1558/1995)
vp	valtiopäivät
VSVL	varainsiirtoverolaki (931/1996)
YmVM	ympäristövaliokunnan mietintö
ÅFS	Ålands författningssamling

1 JOHDANTO

1.1 Lyhyt katsaus kiinteistöverolakiin

Kiinteistöverolain (654/1992, KiVL) pääkohdat voidaan kiteyttää muutama seikkaan, jotka samalla viitoittavat niitä tulkintaongelmien lähteitä, joita kiinteistöverotuksessa on ilmennyt. Ensinnäkin kiinteistövero on kiinteistön arvon perusteella määrättävä itsenäinen, vuotuinen *kohde-* eli *objektivero*,¹ minkä vuoksi kiinteistön määrittely on lain soveltamisalan kannalta avainasemassa.² Kiinteistöveron kohteena ovat pääsääntöisesti tontit, tilat ja muut Suomessa olevat itsenäiset maanomistuksen yksiköt, jotka on merkitty tai olisi merkittävä kiinteistönä kiinteistörekisterilaissa (392/1985, KRL) tarkoitettuun kiinteistörekisteriin³. Toiseksi kiinteistövero ei ole suoritettava esimerkiksi metsästä eikä maatalousmaasta. Näitä poikkeuksia voidaan pitää taloudellisesti merkittävimpinä ja toisaalta myös eniten tulkinnanvaraisuuksia aiheuttavina.

1 Kiinteistövero on luonnehdittu myös pääomatuloveroksi, koska vero kannetaan varallisuuskohteelta. Toiseksi kiinteistövero on luonnehdittu kulutusveroksikin, koska vero kannetaan olennaisessa määrin asumispalveluilta. Lisäksi kiinteistövero on luonnehdittu tuloveroksi, koska veroa kannetaan asuntutulosta (ks. Blöchliger – Kim (toim.) 2016). Tässä teoksessa kiinteistövero ei kuitenkaan sisällytetä näihin verokategoriaihin yksinkertaisesti siksi, koska kiinteistövero ei luontevasti niihin sisälly.

2 Ks. esim. Myrsky 2013a, joka käsittelee artikkelissaan kiinteistöjä vero-objekteina.

3 Kiinteistöistä ja muista maa- ja vesialueiden rekisteriyksiköistä pidetään kiinteistörekisteriä. Kiinteistörekisteri sisältää tietoja yksiköiden ominaisuuksista ja sijainnista sekä yksiköitä koskevia muita tietoja sen mukaan kuin kiinteistörekisterilaissa säädetään. Kiinteistörekisteri on osa kiinteistötietojärjestelmää. Kiinteistörekisteriin merkittäväksi säädetty tieto katsotaan kiinteistörekisteriin merkityksi silloin, kun tieto on tallennettu kiinteistötietojärjestelmään. (KRL 1 §)

Kolmanneksi kiinteistöstä menevän veron on tavallisesti velvollinen suorittamaan kiinteistön omistaja, toisin sanoen se, joka omistaa kiinteistön kalenterivuoden alkaessa. Myös omistajan veroinen haltija voi olla kiinteistöverovelvollinen.⁴ Neljänneksi kiinteistövero suoritetaan kiinteistön verotusarvon perusteella kiinteistön sijaintikunnalle vuosittain. Kiinteistön verotusarvo määrätään varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005, arvostamislaki) 5 luvun säännösten mukaan. Kiinteistön verotusarvoa koskevat säännökset ovat olleet pitkään muutosaikeiden alla,⁵ mutta näitä uudistuksia ei ole kuitenkaan sanottavassa määrin toteutettu.

Valtiovarainministeriössä käynnistettiin *kiinteistöverotuksen kehittämishanke* jo vuonna 2012. Esiselvitysten jälkeen valtiovarainministeriö asetti 21.12.2016 hankkeen uusien hintavyöhykkeiden luomiseksi maapohjien kiinteistöverotusta varten ja 12.12.2017 hankkeen rakennusten arvostamisperusteiden luomiseksi kiinteistöverotusta varten. Kiinteistöverotuksen arvostamisuudistuksesta järjestettiin lausuntokierros 17.8.–28.9.2018. Esitys, joka olisi sisältänyt arvostamisuudistuksen toteuttamisen edellyttämät lainsäädäntömuutokset, oli kaavailtu annettavaksi vuoden 2018 syksyllä. Veroprosenteista kaavailtiin annettavaksi eri esitys vuoden 2019 syksyllä. Lausuntopalautteen perusteella päätettiin, että kiinteistöverouudistus toteutetaan yhdellä kertaa kaavailtun kaksivaiheisen toteuttamisen sijasta, jotta verotusarvojen uudistamisesta ja kiinteistöveroprosenttien vaihteluväleistä voidaan päättää yhdellä kertaa. Näin myös vaikutuksia voidaan tarkemmin arvioida. Linjaus merkitsi, että uudistus voitaisiin ottaa käyttöön vasta vuoden 2022 kiinteistöverotuksessa.

Pääministeri *Sanna Marinin* hallitusohjelman mukaan kiinteistöverouudistuksessa päämääränä oli uudistus, jossa kiinteistöverotusarvot kokonaisuutena heijastavat paremmin käyviä arvoja.

4 Ks. esim. Myrsky 2013b, joka arvioi artikkelissaan korkeimman hallinto-oikeuden ennakkopäätöksiä KHO 2013:4 ja KHO 2013:30.

5 Ks. myös Holopainen 2013, joka analysoi rakennusten ja rakennelmien arvostamista kiinteistöverotuksessa. Ks. lisäksi Myllymäki 2025a, joka analysoi kiinteistöverotuksen arvostamisjärjestelmän ongelmia ja kehittämistarpeita.

Kiinteistöverouudistuksen valmistelussa oli otettava paremmin huomioon sekä maapohjan että rakennusten todellinen markkina-arvo. Hallituksen lainsäädäntösuunnitelman mukaan kiinteistöverouudistuksesta oli määrä antaa hallituksen esitys vuonna 2020 siten, että uudistus olisi tullut voimaan vuonna 2022. Uudistus siirtyi vuodelta eteenpäin, koska hallitusohjelman mukaisen kiinteistöverouudistuksen linjauksia varten tarvittiin vielä lisää tietopohjaa ja analyysiä vaikutuksista. Samalla oli tarkoitus taata riittävästi aikaa uudistuksen vaatimiin tietojärjestelmämuutoksiin. Valtiovarainministeriön budjettiriihessä 12.8.2020 linjattiin, että kiinteistöverouudistusta koskeva hallituksen esitys oli tarkoitus antaa vuonna 2021, ja uudistus olisi tullut voimaan vuoden 2023 verotuksessa.⁶ Näin ei kuitenkaan tapahtunut, vaan edelleen pääministeri *Petteri Orpon* hallitusohjelmassa mainittiin, että hallitus toteuttaa kiinteistöverotuksen uudistuksen, jolla korjataan kiinteistöjen verotusarvojen ja käypien arvojen eriytyminen toisistaan.⁷

Kiinteistöverotuksen arvostamisuudistuksen suurimpana ongelmana on pidetty sitä, että uudistus kiristäisi yksittäisten kiinteistöjen verorasitusta erittäin paljon. Kiinteistön verotusarvo tai verotusarvon nousu ei suoraan korreloisi verovelvollisen veronmaksukykyyn, koska suurin osa kiinteistöistä ei tuota omistajalleen reaalista tuloa. Uudistus voisi täten johtaa yksittäisten verovelvollisten maksukykyyn kannalta kohtuuttomaan verorasitukseen. Tällaista uudistusta ei ole perusteltu toteuttaa.⁸

Viidenneksi kunnanvaltuusto määrää kiinteistöveroprosenttien suuruuden vuosittain etukäteen kiinteistöverolaissa säädettyjen enimmäis- ja

6 HE 169/2020 vp.

7 Uudistus on tarkoitus toteuttaa pitkällä siirtymäajoilla ja siten, että kiinteistöveron muutokset ovat kohtuullisia kiinteistön omistajille. Hallituksen neuvottelussa julkisen talouden suunnitelmasta 22.–23.4.2025 onkin todettu, että hallitus toteuttaa kiinteistöveron arvostamisuudistuksen siten, että uudistus on kohtuullinen kiinteistöjen omistajille. Uusia kiinteistöverotuksen laskennallisia arvoja otetaan käyttöön portaattain siten, että maksettava kiinteistövero voi nousta enintään 20 prosenttia vuodessa kahdeksan vuoden ajan, mutta enintään siten, että lopullinen maksettavan veron määrä ei voi nousta yli kolminkertaiseksi.

8 Myllymäki 2025b.

vähimmäisveroprosenttien rajoissa.⁹ Kunnanvaltuuston on vahvistettava vuosittain ainakin yleiset kiinteistöveroprosentit ja vakituiseen asumiseen käytettävien rakennusten veroprosentti.¹⁰ Kunta voi myös vahvistaa erillisen veroprosentin muille kuin vakituksille asuinrakennuksille, voimalaitosrakennuksille ja rakentamattomille rakennuspaikoille. Pääkaupunkiseudun ja kehyskuntien veroprosentti on yleistä kiinteistöveroprosenttia korkeampi.¹¹ Kuudenneksi kiinteistöveroprosentin määräytymiseen sisältyy monia yksityiskohtia, kuten se, että kunnalla on mahdollisuus määrätä yleishyödyllisen yhteisön omistaman rakennuksen ja sen maapohjan kiinteistöveroprosentti yleistä kiinteistöveroprosenttia pienemmäksi.¹²

Seitsemänneksi kiinteistöverotuksen toimittaa Verohallinto ja vero määrätään Verohallinnon rekistereissä olevien, verovelvollisen antamien ja sivullisilta tiedonantovelvollisilta verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995, verotusmenettelylaki, VML) 3 luvun säännösten nojalla saatujen tietojen sekä asiassa saadun muun selvityksen perusteella (KiVL 22 §). Verovelvollisella on kiinteistöverotuksen perusteena käytettyjä tietoja koskeva tarkistamis- ja ilmoittamisvelvollisuus (KiVL 16 §). Kiinteistövero määrätään lopullisena verona. Kiinteistöveron kanto, perintä ja palauttaminen suoritetaan veronkantolain (11/2018, VKL) tai sen nojalla annettujen määräysten mukaan. Toisaalta kiinteistöverotukseen liittyy lukuisia muita, lähinnä käytännöllisiä ongelmia, joihin tässä teoksessa ei syvennytä kovinkaan laajasti, kuten kiinteistön tietoja, kiinteistöveron maksuvelvollisuutta sekä muita kiinteistöveron maksamista koskevia ongelmakohtia koskevat kysymykset.

9 Verohallinto, kohta Kiinteistöverotilastoja.

10 Ks. edellä mainittuun liittyen HE 174/2016 vp, s. 2.

11 Ks. esim. HE 119/2009 vp, s. 1.

12 Ks. lähemmin VaVM 17/1998 vp.

Kirjassa käsitellään kiinteistöverolakia sekä sitä koskevaa oikeus- ja verotuskäytäntöä. Teoksessa avataan erityisesti niitä tulkinta-ongelmia, joita kiinteistöverotus käytännössä aiheuttaa, ja esitetään näihin ratkaisuja.

Tulkintaongelmat koskevat kiinteistöveron kohdetta ja verovapauksia, kiinteistöverovelvollisuutta, eriytettyjä veroprosentteja, kiinteistöjen arvostamisongelmia sekä kiinteistöverotusmenettelyä.

Teos on tarkoitettu juristikunnalle hallinnossa ja tuomioistuinlaitoksessa sekä asianajajille, jotka ovat tekemisissä kiinteistöverotuksen kanssa. Teos soveltuu kiinteistö- ja rakennusalan ammattilaisille ja oppikirjakäyttöön oikeus- ja kauppatieteellisissä tiedekunnissa. Siitä hyötyvät myös kiinteistöjen omistajat.

Oikeustieteen tohtori ja dosentti *Kalle Määttä* on kirjoittanut kymmeniä teoksia vero-oikeudesta ja muilta oikeudenaloilta. Hän on toiminut esimerkiksi Vaasan yliopistossa vero-oikeuden osanaikaisena professorina, minkä ohella hän on oikeustaloustieteen emeritusprofessori.

EDILEX LAKITIETO OY

Asiakaspalvelu p. 0800 141070
asiakaspalvelu@edilex.fi
store.almainsights.fi

ISBN 978-951-37-9534-4